

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 6. 2014, č. j. 47 A 6/2014 – 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost proti výroku č. I. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 6. 2014, č. j. 47 A 6/2014 – 33, **se odmítá.**
- II. Kasační stížnost proti výroku č. II. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 6. 2014, č. j. 47 A 6/2014 – 33, **se zamítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 6. 2014, č. j. 47 A 6/2014 – 33, kterým byl zamítnut jeho návrh na přiznání odkladného účinku žaloby (výrok I.) a bylo stěžovateli uloženo, aby zaplatil do 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 100 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku (výrok II.). V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že ji podává proti výrokům, kterými byl zamítnut jeho návrh na přiznání odkladného účinku žaloby, a bylo mu uloženo, aby zaplatil soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku. Krajský soud podle stěžovatele legalizuje další plundrování jeho majetku. Dále stěžovatel poukázal na zločinné spolčení v rámci veřejné správy.

Nejvyšší správní soud projednal kasační stížnost i když stěžovatel nezaplatil soudní poplatek a není zastoupen advokátem. Ačkoliv zastoupení stěžovatele bez příslušného právnického vzdělání advokátem je jednou ze základních podmínek řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu není v určitých věcech nutno trvat na podmínce zastoupení. K této otázce se Nejvyšší správní soud vyjádřil například v rozsudku ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 – 37 (všechna zde uváděná rozhodnutí Nejvyššího

správního soudu dostupná z www.nssoud.cz), ve kterém judikoval, že „v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků není třeba trvat na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení advokátem.“ V rozsudku ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 – 77, pak vyslovil, že „v řízení o kasační stížnosti proti usnesení městského, resp. krajského soudu, o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za předchozí kasační stížnost by trvání na splnění poplatkové povinnosti znamenalo řetězení řešeného problému a ve svém důsledku by popíralo smysl samotného řízení. Tato okolnost proto sama o sobě nemůže bránit projednání věci a vydání meritorního rozhodnutí.“ V odůvodnění rozsudku pak zdejší soud vysvětlil, že „že i v tomto případě říci, že s ohledem na povahu rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, by trvání na splnění poplatkové povinnosti znamenalo řetězení řešeného problému, které by ve svém důsledku popíralo smysl samotného řízení, jehož předmětem je posouzení zákonnosti rozhodnutí o zastavení předchozího řízení, které bylo následkem nesplnění právě této povinnosti ze strany stěžovatele, tedy povinnosti zaplatit soudní poplatek.“ Závěry citovaných judikátů je možno aplikovat i na danou věc. Napadeným usnesením byla stěžovateli uložena povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 100 Kč za rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku. Výše tohoto poplatku přitom vychází z usnesení krajského soudu, kterým byl stěžovatel částečně osvobozen od soudních poplatků v řízení o žalobě. Vyžadování zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost by tak vedlo jen k dalšímu řetězení řešeného problému ve smyslu citované judikatury. Pro podporu těchto závěrů srv. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2012, č. j. 4 Ads 66/2012 - 22, ze dne 31. 10. 2012, č. j. 4 As 64/2012 - 14, či ze dne 10. 7. 2014, č. j. 7 As 47/2014 – 22).

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti ve vztahu k výroku I. napadeného usnesení, kterým byl zamítnut stěžovatelův návrh na přiznání odkladného účinku žaloby

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je rozhodnutí o odkladném účinku žaloby rozhodnutím, které je podle své povahy dočasné, neboť má pouze omezené trvání. Přiznáním odkladného účinku žalobě se pozastavují účinky napadeného rozhodnutí správního orgánu do skončení řízení před soudem (§ 73 odst. 3 s. ř. s.). V tomto smyslu jde o stejný důsledek, který s sebou přináší aplikace ust. § 38 odst. 4 s. ř. s., o předběžném opatření, jež zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným. Dočasnou povahu má i rozhodnutí, jímž byl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítnut. Pro podporu těchto závěrů srv. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 As 10/2005 - 47, ze dne 17. 5. 2012, č. j. 7 As 61/2012 – 37, či ze dne 22. 12. 2004, č. j. 5 As 52/2004 – 172, č. 507/2005 Sb. NSS. Dočasný charakter rozhodnutí o odkladném účinku žaloby ve správním soudnictví potvrdil i Ústavní soud v usnesení ze dne 9. 6. 2005, sp. zn. III ÚS 156/05, publ. pod č. 13/37 Sb. ÚS. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti výroku I. napadeného usnesení podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) a § 104 odst. 3 písm. c) ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Co se týče kasační stížnosti proti výroku II. usnesení krajského soudu, kterým bylo stěžovateli uloženo zaplatit soudní poplatek ve výši 100 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku, konstatuje Nejvyšší správní soud, že podle judikatury je na vznik povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku třeba analogicky vztáhnout právní úpravu poplatkové povinnosti za návrh na vydání předběžného opatření. Závěry krajského soudu o povinnosti zaplatit soudní poplatek za přiznání odkladného účinku mají oporu v judikatuře Nejvyššího správního soudu (viz např. usnesení ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32), ze které vyplývá, že rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku je součástí výroku rozhodnutí o tomto návrhu. Soud tedy nevyzývá

pokračování

navrhovatele k zaplacení soudního poplatku po podání návrhu, nýbrž mu uloží, aby poplatek zaplatil současně s rozhodnutím o tomto návrhu, a to bez ohledu na to, zda bylo návrhu vyhověno nebo zda byl zamítnut. Ani v tomto ohledu nelze tedy shledat pochybení, neboť krajský soud postupoval v souladu s citovanou judikaturou. Nejvyšší správní soud přitom neshledal, že by se krajský soud ve vztahu k uvedenému výroku dopustil jiné nezákonnosti nebo vady.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost proti výroku II. napadeného usnesení není důvodná, a proto ji v souladu s ust. § 110 odst. 1 in fine s. ř. s. zamítl.

Ve věci rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Nejvyšší správní soud žádnému z účastníků náhradu nákladů nepřiznal, protože stěžovatel v řízení úspěch neměl a krajskému úřadu žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. října 2014

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu